

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a Anny Žákovej, v právnej veci žalobkyne **Ing. Mgr. M. M.**, bytom K. L. proti žalovanej **S.P., U.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 18. februára 2004, číslo 422-2369-6020/2003, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Sp/8/2004-59 z 10. januára 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Sp/8/2004-59 z 10. januára 2007, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 18. februára 2004. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie pobočky S. P. K. číslo 7013-1726-6023/2003-379 z 28. augusta 2003, ktorým bolo navrhovateľke podľa § 10 ods. 1 písm. d/ zák. NR SR č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení zák. NR SR č. 242/2001 Z.z. za obdobie od 1. júla 1997 do 31. júla 2002 predpísané k úhrade poistné na nemocenské poistenie v sume 10 186 Sk a poistné na dôchodkové zabezpečenie v sume 58 740 Sk, spolu v sume 68 926 Sk, ktoré žalobkyňa nezaplatila vôbec.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku vyslovil záver, že existencia čiastočnej invalidity, resp. poberanie čiastočného invalidného dôchodku a ani uznanie žalobkyne za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím nie je právnou skutočnosťou, ktorá by zbavovala samostatne zárobkovo činnú osobu povinnosti platiť poistné. Ak sú samostatne zárobkovo činné osoby zúčastnené na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení už z iného dôvodu, potom *jediným kritériom* rozhodujúcim pre ich vyňatie z povinnosti platiť poistné z výkonu samostatnej zárobkovej činnosti *je výška ich príjmu z tejto činnosti, dosiahnutého v rozhodujúcom období*. Príjem žalobkyne zo samostatnej zárobkovej činnosti bol v spornom období

vyšší ako zákonom ustanovené sumy, preto odôvodňoval jej povinnú účasť ako samostatne zárobkovo činnej osoby na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení a tým aj povinnosť platiť poistné. Krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne rozobral pri akom príjme (základe dane z príjmu) by žalobkyňa nebola povinná platiť poistné a z priznania žalobkyne k dani z príjmu mal za preukázané, že v rozhodnom období dosiahla vyšší príjem. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že bola pracovníčkou pobočky S.P. ubezpečená, že ako čiastočne invalidná nemá povinnosť platiť poistné, krajský súd poukázal na nevyvrátiteľnú právnu domnienku o znalosti v Zbierke zákonov vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov (§ 2 zák.č. 1/1993 Z.z.). O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešnej žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal.

Žalobkyňa vo včas podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu trvala na tom, že bola zodpovedným úradníkom štátnej moci poučená o tom, že nemá povinnosť platiť odvody do S.P. z mimopracovnej činnosti z titulu, že je od takejto povinnosti ako invalidný občan oslobodená a toto poučenie rešpektovala. Konajúci senát krajského súdu podľa jej názoru rozhodol tak, že chránil štátnu moc – nezodpovedné poučenie štátneho úradníka. Zodpovednosť uvalil len na žalobkyňu, hendikepovaného občana. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a zbavil ju zodpovednosti a povinnosti zaplatiť S P. 68 926,- Sk , lebo ona nič vedome neporušila.

Žalovaná navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 250ja ods. 3 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Za samostatne zárobkovo činné osoby vykazuje a odvádza poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie samostatne zárobkovo činná osoba (§19 ods. 2 zák. č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni).

Nebolo sporné, že žalobkyňa v rozhodnom období bola samostatne zárobkovo činnou osobou na základe živnostenského listu sp. č.: Žo-96/06173-002/8L1, reg. č. 116/96, vydaného dňa 21. júna 1996 a že súčasne bola aj zamestnaná. Taktiež nebolo sporné, že za obdobie od 1. júla 1997 do 31. júla 2002 poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie nezaplatila.

Spornou medzi účastníkmi bola otázka, či čiastočne invalidná žalobkyňa popri zamestnaní v pracovnom pomere bola povinná platiť poistné z titulu samostatnej zárobkovej činnosti.

Podľa rozhodnutia S. P., ústredie č. X. z 8. novembra 1996 bol navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok odňatý od 10. januára 1997 z dôvodu nesplnenia podmienky podstatného poklesu zárobku. Z administratívneho spisu odporkyne vyplýva i to, že navrhovateľka je naďalej čiastočne invalidná.

Navrhovateľka nepreukázala, že by pri čiastočnej invalidite v rozhodnom období bola poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku .

Samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá je zúčastnená na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení už z iného dôvodu, nebola povinná platiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie z výkonu samostatnej zárobkovej činnosti, ak jej príjem z tejto činnosti v čase do 31. marca 1999 nebol vyšší, ako je výška minimálnej mzdy zamestnancov v pracovnom pomere odmeňovaných mesačnou mzdou, ktorá platí k prvému dňu kalendárneho mesiaca, za ktorý sa platí poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie a v čase od 1. apríla 1999 tento príjem bol nižší, ako sumy uvedené v § 14 ods. 8 písm. a/ zák.č.274/1994 Z.z. v znení predpisov účinných po 31. marci 1999.

Aj odvolací súd dospel k záveru, že jediným kritériom rozhodujúcim pre posúdenie povinnosti samostatne zárobkovo činných osôb (zúčastnených na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení už z iného dôvodu) platiť poistné je iba výška ich príjmu zo samostatnej zárobkovej činnosti, dosiahnutého v rozhodujúcom období. Odvolací súd mal za preukázané, že príjmy navrhovateľky z tejto činnosti prevyšovali príjem uvedený v § 14 ods. 8 zák.č. 274/1994 Z.z.

Zhodne s krajským súdom aj odvolací súd poukazuje na nevyvrátiteľnú domnienku v zmysle § 2 zák.č. 1/1993 Z.z., že žalobkyňa mala znalosť o zákonnej úprave a teda vedela o svojej povinnosti platiť poistné. Preto sa tejto povinnosti nemôže účinne zbaviť poukazovaním na údajne nesprávne, prípadne neúplné informácie zo strany pracovníka pobočky S.P. v roku 1996.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovanej v ňom trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28. marca 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová